

Sygn. akt IV Cz 132/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Elżbieta Jaroszewicz

Sędziowie SO : Andrzej Jastrzębski, Mariusz Struski (spr.)

po rozpoznaniu w Słupsku w dniu 14 marca 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy (...). F. S.z / s w G.

p-ko

S. S.

na skutek zażalenia pozwanej od pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 17 stycznia 2013r. sygn. akt I C 950/12

postanawia :

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł. tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym.

Sygn. akt IV Cz 132/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lęborku postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013r. w pkt 1 umorzył postępowanie na skutek cofnięcia pozwu przez powoda z uwagi na ujawnienie odrzucenia spadku przez stronę pozwaną, będącą jedną z kilku spadkobierców dłużnika strony powodowej, które to odrzucenie miało miejsce jeszcze przed wniesieniem pozwu, natomiast w pkt 2 zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1 417zł tytułem zwrotu części kosztów procesu. Sąd zasądzając na podstawie art. 102k.p.c. tylko część należnych kosztów uzasadnił to nakładem pracy pełnomocnika pozwanej oraz okolicznościami dotyczącymi sytuacji procesowej sprzed wniesienia pozwu, tj. wykazaniem poszukiwania kręgu osób spadkobierców, które wobec ustalenia w ten sposób potencjalnego kręgu spadkobierców nie musiało być związane z potrzebą ujawnienia wszystkich spadkobierców dłużnika i to w dodatku w sposób sformalizowany.

Od rozstrzygnięcia z pkt 2 w zakresie nieuwzględnienia wszystkich kosztów tj. kwoty 1 000zł. z tytułu brakującej części wynagrodzenia pełnomocnika zażalenie wywiodła strona pozwana, która zaskarżyła domagała się zmiany w tej części zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie pełnych kosztów procesu tj zasądzenia od powoda łącznie 2 417zł.

Powód w odpowiedzi na zażalenie domagał się jego oddalenia jako bezzasadnego i zasądzenia zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy rozpoznający zażalenie zważył, co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Możliwość ingerencji sądu drugiej instancji w postanowienie wydane na podstawie art. 102 k.p.c. z punktu widzenia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia przez sąd niższego rzędu nie jest wykluczona, niemniej ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna być tylko wyjątkowa, ponieważ przepis art. 102 k.p.c. zawiera uprawnienie o charakterze czysto dyskrecyjnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2011 r., IV CZ 136/10, z dnia 11 maja 2011 r., I CZ 34/11, z dnia 19 października 2011 r., II CZ 68/11 i z dnia 9 lutego 2012 r., III CZ 2/12, niepubl, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2012 r. IV CZ 69/12).

Tym samym, zarzut wydania postanowienia w zaskarżonej części z naruszeniem art. 102 k.p.c. należało uznać za nieuzasadniony.

Z przedstawionych powodów Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd drugiej instancji orzekł na podstawie art. 98, 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c. i w § 12 ust. 2 pkt 1 w związku z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 163, poz. 1349 z późn. zm.), ponieważ przy wartości przedmiotu zaskarżenia 1 000zł. , minimalna stawka za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Okręgowym wynosi 60zł.